

[Jørgen Tved]

slaget. Denne lærdom har jeg skrevet mig bag øret, og det er hermed sagt. Så vil jeg da godt komme med et par ganske enkelte bemærkninger.

Der tales i forslaget om, at nu skal vi have flere forsøg, og jeg siger nå, skal vi nu have forsøg igen? Jeg synes, man somme tider er lidt vel villige til at sætte forsøg i gang, og når så resultaterne foreligger, skynder man sig at arkivere dem, om ikke lodret så i hvert tilfælde på et sted, hvor man har svært ved at komme hen og se, hvad der kom ud af disse forsøg.

Når det er sagt, så siger jeg, okay, lad os så tage disse forsøg også. Jeg synes nok, at det radikale forslag måske har lidt af lidt dårlig samvittighed. Man ved godt, at det offentlige system ikke er tilstrækkeligt, og derfor må man ty til de forskellige hjælpeorganisationer, rådgivning osv. Vi har set socialrådgivere, der nedsætter sig som andre advokater og sælger deres gode råd til dem, der har behov og råd til at opøse dem.

For mig at se havde det været rimeligt, om bistandslovens intentioner også på dette område havde overflødiggjort alle de private hjælpeorganisationer – det er desværre ikke sket. Derfor oplever man, at den ene organisation efter den anden med god ret kommer og siger: Det er nødvendigt, at I støtter os, der er virkelig behov for vores virksomhed.

Derfor forstår vi godt, at der er behov for støtte til de private hjælpeorganisationer. Men som sagt, havde man fulgt bistandslovens intentioner, der jo også var meget gode, havde der ikke været behov for disse lapperier.

Jeg har meget tilovers for de bemærkninger, der er i det socialdemokratiske forslag om, at man skal søge at bryde isoleringen, som mange mennesker og mange grupper klart befinder sig i. Jeg har måske en anden opfattelse end Fremskridtspartiet også i denne sag. Det er måske ikke så mærkeligt, men jeg synes, at der ligger nogle meget sunde tanker i det. Hvis jeg skal sige noget – lidt bittert skal jeg vel have ud gennem sidebenene – skulle det måske være om dette bevillingsudvalg, som jeg også kunne stille mange gode forslag om. Hvem kan ikke det? Det er måske lidt vel snævert. Jeg håber på udvalgsbehandling. Foreløbig siger jeg, det var to gode forslag, der kan komme noget godt ud af.

Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 57 (om lokale opsøgende sociale aktiviteter), fru Sonja Mikkelsen, har ordet.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne takke for den generelt positive modtagelse af vort forslag om lokale opsøgende sociale aktiviteter. Med undtagelse af Fremskridtspartiet var det generelt nogle gode bemærkninger, der supplerer dette forslag og dets bemærkninger. Det giver et godt grundlag for det udvalgsarbejde, vi skal i gang med. Vort forslag giver sig ikke ud for at være dækkende for hele det arbejde, der skal foregå med det, som hr. Agerschou kaldte springet. Vort forslag er heller ikke et oplæg til nye forsøg, men et oplæg til varige ændringer. Det synes vi er vigtigt at få understreget.

I vort beslutningsforslag har vi ikke nævnt børn og unge særskilt. Det skyldes ikke, at vi lægger mindre vægt på en indsats over for børn og unge. Tværtimod. Når unge mennesker forlader folkeskolen og begynder på en faglig eller en gymnasieuddannelse, skaber de nye sociale relationer og vil ofte blive en mere usynlig del af lokalsamfundet i den periode, hvor de uddanner sig. Der er stadig en stor gruppe af unge, som ikke går i gang med uddannelse, som ikke får arbejde umiddelbart efter folkeskolen. Desværre er problemet med ungdomsarbejdsløshed jo langtfra løst. For den gruppe af unge er der behov for at gøre en særlig indsats for at få dem inddraget i lokalsamfundets aktiviteter og bruge de ressourcer, som de unge faktisk er i besiddelse af. Det hører også med til opgaven, som vi kalder at nedbryde generationsopdelingen. Børnene i lokalsamfundet er med til at give samfundet liv. Børnenes tilstedeværelse i samfundet er med til at skabe det grundlag, som et lokalt netværk skal hvile på. Børnene er også i sig selv en ressource. Børn og unge er for os at se således væsentlige grupper i denne sammenhæng.

Vort forslag er som sagt ikke et forslag om nye forsøg. Vort forslag er ikke oplæg til pædagogiske forsøg for særlige grupper, men et oplæg til, hvordan man kan gøre en indsats, der kan styrke det sociale samvær, der kan nedbryde generationsopdelingen, fagopdelingen og sektoropdelingen. Dermed mener jeg også, at